

27. neděle v mezidobí (A)

Mt 21,33-43

Hodina prvouky: Co mi bylo svěřeno?

Pomůcky: Aktovka, název předmětu *PRVOKUKA*, květina v květináči, obrázek sv. Františka z Assisi

Ahoj, děti! Dnes nás v naší škole čeká další hodina – prvouka. Co se v prvouce učíme? (*Odpovědi dětí.*) Poznávat svět kolem sebe. Učíme se, co roste v přírodě, jaká máme zvířata, co potřebují rostliny, jak funguje naše tělo a kdo všechno patří do našeho okolí. A právě dnes nám prvouka pomůže pochopit jedno důležité slovo z evangelia: *svěřit*. Co znamená, když vám někdo něco svěří? (*Odpovědi dětí.*) Třeba vám tatínek svěří klíče. Maminka vás poprosí, abyste zalili květiny. Babička vám dá na starost svého pejska. Paní učitelka vám půjčí knížku. Když nám někdo něco svěří, dostáváme úkol. Jaký? Dobře se o tu svěřenou věc postarat. A právě o něčem podobném dnes mluvil Ježíš. Vyprávěl podobenství o hospodáři, který měl vinici. Byla to jeho vinice, ale svěřil ji vinařům, aby se o ni starali. Co asi měli dělat? (*Odpovědi dětí.*) Udržovat ji, aby nezarostla, starat se o révu, hnojit, stříhat, okopávat. Starali se o ni dobře? Možná ano, ale zapomněli, že vinice není jejich. Začali se chovat, jakoby jim patřila. Vyhnali hospodářovy služebníky, zabili hospodářova syna, a proto to s nimi moc dobře nedopadlo. Ježíš tímto příběhem mluví o člověku a o Bohu. Bůh nám také něco svěřil: svět, přírodu, naše schopnosti, naše rodiny, kamarády i čas. Máme je dobře využívat a vážit si jich. Nemáme zapomínat, že jsme je dostali od Boha.

Máte sourozence nebo kamaráda? Chováte doma nějaké zvíře? Jak se o ně staráte? (*Děti odpovídají.*) Určitě máte i nějaký talent – umíte krásně zpívat, kreslit, sportovat, stavět. I talenty jsou dary, které nám Bůh svěřil. Podívejte, co mám. (*Katecheta vytáhne rostlinku.*) Kdybych se o tu rostlinku měl starat, jak to mám udělat? Mám ji dát do lednice? (*Odpovědi dětí.*) Když ne do lednice, tak ji dám někam do kouta. Co se s ní stane? Aha, rostlina potřebuje vodu, světlo a teplo. Podobné je to s tím, co nám Bůh svěřil. I dobré věci rostou, když se o ně staráme dobře.

Mám v aktovce ještě jeden obrázek. Víte, kdo to je? (Má tuto neděli svátek.) Svatý František z Assisi. František si všiml stromů, květin, zvířat, slunce, vody i oblohy. Vnímá, že to všechno je velkým darem od Boha a byl mu za to vděčný. František si uvědomoval, že svět nám nepatří, abychom si s ním mohli dělat, co chceme. Bůh nám ho (a tady máte zase to naše slovo) svěřil, ať ho dobře využíváme a máme z něho radost. Když dostaneme od někoho dárek, co bychom nejdříve měli udělat? Poděkovat. To František dobře věděl a Bohu děkoval v modlitbách a písních, které složil. Můžeme to zkusit jako on. Dívat se kolem sebe a ptát se: „*Co mi Bůh svěřil? Jak mu za to mohu poděkovat a jak to mohu rozvíjet?*“

Pro starší děti: Možná si někdy říkáte: „*Je to můj život, můžu si s ním dělat, co chci.*“ A samozřejmě máte svobodu rozhodovat se. Dnešní evangelium nás ale zve k ještě hlubší otázce: „*Co mi bylo svěřeno a jak s tím zacházím?*“ Můj čas, moje schopnosti, moje vztahy, příroda kolem mě. Stejně jako hospodář čekal od vinařů úrodu, i od nás Bůh čeká ovoce našeho života. Čas věnovaný někomu, kdo to potřebuje. Talent, který použiju pro druhé. Péče o přírodu. Odvaha zastat se někoho nebo obyčejná laskavost. Otázka tedy není jen: „*Co všechno mám a umím?*“ Ale: „*Co dobrého z toho vyrůstá?*“

Výzva na týden: Vyber si něco, co ti bylo svěřeno, a vědomě o to pečuj. Může to být: rostlina, zvíře, zapůjčená věž, pokoj, sourozenec, kamarádství, nebo třeba talent. Každý den se ptej: „*Co dnes můžu udělat, aby to, co mi bylo svěřeno, dobře rostlo?*“

Další tipy:

(1) Diskuze: Víme, jak se starat o rostlinu. Co potřebuje k životu člověk? (jídlo, pití, ale také učit se, pracovat, modlit se, mít kamarády, pomáhat atd.)

(2) Pohybová aktivita na závěr: Komu František děkoval za to, že se o nás stará? Bohu. Pojd'me si to ještě připomenout. „*Bůh nám dává kořeny.*“ – ruce natáhnout dolů k zemi. „*Dává nám své světlo.*“ – ruce natáhnout vzhůru. „*Dává nám, co potřebujeme k životu.*“ – z dlani udělat mističku. „*Svěřuje nám lidi a svět kolem nás.*“ – položit ruku na hrud' (nebo rukama ukázat velký kruh).

28. neděle v mezidobí (A)

Mt 22, 1-14

Hodina českého jazyka: Pozvánka, která čeká na odpověď

Pomůcky: Aktovka, název předmětu ČESKÝ JAZYK, pozvánka v obálce (text např.: POZVÁNKA pro tebe NA OSLAVU; Místo: kostel; Čas: každou neděli. Hostitel: Ježíš. „Těším se, že přijdeš.“), obrázek C. S. Lewise nebo jeho kniha (*Letopisy Narnie*).

Ahoj děti, dneska vás vítám na hodině českého jazyka. A protože máme češtinu, budeme i něco číst. Podívejte, co mám. (*Katecheta vytáhne z aktovky obálku.*) Co myslíte, že je uvnitř? (*Děti hádají.*) Podíváme se. (*Katecheta otevře obálku s pozvánkou, ukáže ji dětem a přečte ji.*) Od koho ta pozvánka je? Kdo je na oslavu pozvaný? Už jste někdy dostali nějakou pozvánku? Od koho? Co jste pak udělali? (*Děti odpovídají.*)

Právě o pozvání bylo i dnešní evangelium. Ježíš vyprávěl podobenství o králi, který připravil velkou svatební hostinu pro svého syna. Všechno bylo připravené – stůl, jídlo, slavnost. Chtěli byste přijít na takovou oslavu? Já určitě. Ale co udělali hosté? Nepřišli. Měli na práci jiné věci. Vůbec si toho pozvání nevážili. A tak král řekl svým služebníkům, aby pozvali jiné lidi, které potkají po cestě. S nimi pak svatbu syna oslavil. Proč asi Ježíš tento příběh vyprávěl? (*Prostor pro odpovědi.*) Možná nám chtěl ukázat, že Bůh pro nás připravuje něco krásného, ale my si toho třeba ani nevšimneme. Takových Božích pozvánek je hodně. Mohla by to být i ta naše dnešní v obálce? Komu se chtělo dneska na mši? Mně se někdy nechce, a přitom je to opravdu královská hostina, při které se nám Ježíš dává. Jaké můžou být další Boží pozvánky? (*Děti odpovídají, necháme otázku otevřenou.*) Budeme o tom přemýšlet. Úplně ta největší pozvánka je do Božího království v nebi, kde budeme s Ježíšem na věky. Tam je zvaný každý člověk, ale ne každý o tom ví. Proto Bůh potřebuje i naši pomoc, aby tu jeho pozvánku dostalo více lidí.

Když máme tu češtinu, zeptám se. Kdo z vás četl nebo viděl nějakou pohádku? Četl někdo *Letopisy Narnie*? Věděli byste, kdo je napsal? (*Katecheta ukáže fotografii nebo knihu C. S. Lewise.*) Byl to anglický spisovatel Clive Staples Lewis. Měl rád příběhy a zároveň dlouho hledal smysl života. Když pak objevil křesťanskou víru, poznal, že je to Boží pozvánka a začal psát zajímavé příběhy, které by to vysvětlily dalším lidem. Možná znáte jeho příběh o tom, jak se děti schovaly do skříně a najednou prošly do nové země – Narnie. Bylo to pro ně takové pozvání. Děti se mohly rozhodnout, jestli pomůžou lvu Aslanovi tuto zemi zachránit před zlem, anebo jestli zůstanou doma. Rozhodly se mu pomoci a zemi zachránit.

I my se můžeme rozmyslet, jestli přijmeme Boží pozvánku být s ním a pomáhat mu. A jak se pozná, že Boží pozvánku přijmeme? Třeba že dnes přijdeme na mši s otevřeným srdcem. Že si večer najdeme chvíli na modlitbu. Že pomůžeme doma. Že si všimneme spolužáka, který potřebuje kamaráda. Že někomu odpovíme laskavě. Že někomu řekneme, kdo je Ježíš. Každý takový malý krok může být naší odpovědí na Boží pozvání.

Pro starší: Bůh nám nerozdává barevné pozvánky, ale přesto nás zve. V neděli na mši, k modlitbě, někdy skrze člověka, který potřebuje naši pomoc. Někdy máme v srdci pocit, že bychom měli někomu zavolat, někoho povzbudit nebo udělat něco dobrého. Měli bychom si toho pocitu všimnat, protože Bůh nám posílá pozvánky různými způsoby, třeba i takto. Můžeme se rozhodnout Boží pozvánku odmítnout, ale pak o hodně přicházíme.

Výzva na týden: *Hledání Božích pozvánek.* Každý den se večer ptám: „Kde mě dnes Bůh pozval k něčemu dobrému? Jak jsem odpověděl?“

Další tipy:

(1) Zazpívat si píseň *Můj Pán mě pozval ke stolu svému*. Ukazování k písni a odkaz na melodii i noty - viz příloha

(2) Dětem ukazujeme obrázky nebo představíme různé životní situace – „pozvánky“, děti přemýšlí, k čemu nás Bůh v té chvíli zve.

Příloha k písni

Můj Pán mne pozval ke stolu svému

1. /: Můj Pán mne pozval
ke stolu svému
to protože on má mne rád. :/ (3x)

On má, on má
mne rád.

2. /: On ukázal mi k spasení cestu
to protože on má mne rád. :/ (3x)

On má, on má
mne rád.

3. /: Já dítě jsem
a on je můj otec
to protože on má mne rád. :/ (3x)

On má, on má
mne rád.

4. /: A v lásce své mě přivede v slávu
to protože on má mne rád. :/ (3x)

On má, on má
mne rád.

Ukazování

Rukama ukážeme pozvání
rukama ukážeme obrys stolu
prsty vytvoříme srdce

zvedáme ruce nahoru
prsty vytvoříme srdce a zatočíme se dokola

zkřížíme ukazováčky (ukážeme na kříž)
prsty vytvoříme srdce.

zvedáme ruce nahoru
prsty vytvoříme srdce a zatočíme se dokola

dřepneme si
postavíme se
prsty vytvoříme srdce.

zvedáme ruce nahoru
prsty vytvoříme srdce a zatočíme se dokola

rukama ukazujeme korunu na hlavě
prsty vytvoříme srdce.

zvedáme ruce nahoru
prsty vytvoříme srdce a zatočíme se dokola

Odkaz na noty k písni: <https://zpevník.proscholy.cz/soubor/EK417.pdf>

Odkaz na melodii:

https://www.youtube.com/watch?v=MtJWy42eGQc&list=RDMtJWy42eGQc&start_radio=1

29. neděle v mezidobí (A)

Mt 22, 15-21

Hodina informatiky: Co komu patří?

Pomůcky: Aktovka, název předmětu INFORMATIKA, mince, mobil, obrázek sv. Carla Acutise.

Ahoj děti, dnes máme hodinu informatiky. Kdo z vás používá počítač, tablet nebo mobil? K čemu se používají? Co všechno v takovém počítači nebo mobilu najdeme? (*Odpovědi dětí.*) Fotografie, hry, zprávy, videa, informace, něco je důležité, něco ne. Komu patří to, co je v počítači? Něco jsme vytvořili sami, ale hodně věcí vytvořil někdo jiný (třeba hry, fotografie). Můžu jenom tak nahrát hru kamarádovi na počítač? Ne. To se může jenom, když nám to dovolí autor (anebo když si ji od autora koupíme). Je dobré vědět, co komu patří, a podle toho se máme k té věci chovat.

(*Katecheta vytáhne z aktovky minci.*) Jaký nápis je na naší minci? Čeká republika. Takže můžeme říct, že mince patří státu a že něco máme přispívat do společné státní pokladny. To jsou daně, které platí vaši rodiče. Dnes byla v evangeliu taky mince. Lidé se ptali Ježíše, zda mají platit daň (dávát peníze) císaři. Ježíš jim ukázal minci a zeptal se jich: „*Čí je na ní obraz a nápis?*“ *Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“*

Co podle vás patří Bohu? (*Děti odpovídají.*) Kostel, modlitba, kříž, čas? Co Bohu můžeme dát ze svého života? Své schopnosti? Své dobré nápady? Dnes máme informatiku, a tak si to můžeme ukázat na příkladu počítače. V počítači nebo mobilu máme spoustu informací. Ne každou fotografií, ne každé video ale musíme vidět a poslat dál. Je dobré přemýšlet, jestli je dobré to, co sledujeme a co do světa posíláme.

(*Katecheta vytáhne obrázek sv. Carla Acutise.*) Uvědomoval si to i tento mladík, sv. Carlo Acutis. Zemřel už před 20 lety. Počítače ho moc bavily, ale on na nich nehrál jenom hry. Věděl, že se s počítačem dá sloužit Bohu, a tak vytvořil internetové stránky, na kterých sdílel informace o zázracích, které Pán Ježíš ve světě udělal s proměněnou hostií. Přišel na to, jak dát to, co je Božího, Bohu. A může nám v tom být příkladem. Ve všem, co děláme a co nás baví, se dá najít něco, co by se mohlo dát Bohu. Můžeme Bohu věnovat čas, pro Boha můžeme tančit, zpívat, hrát fotbal, vynalézat, stavět i zkoumat, co dokáže AI. Jsme trochu jako tady ta mince. Ať už s ní kupujeme bonbony nebo s ní přispějeme chudým lidem, patří českému státu. A my si už od křtu neseme znak, že patříme Bohu, že jsme jeho děti. Proto se v životě máme učit rozlišovat: Co mám dělat, aby bylo vidět, že patřím Bohu?

Pro starší: My starší jsme často aktivní na sociálních sítích. Než něco zveřejníme nebo nasdílíme, promysleme odpovědi na otázky: Je to pravda? Je to dobré? Přinese to něco užitečného? Kdyby Ježíš viděl můj profil, poznal by z něj, že mu patřím?

Výzva na týden: Tento týden se každý večer sám sebe ptám: „*Co jsem dnes ze svého času a schopností dal Bohu?*“ Pokud bývám často na sociálních sítích, před každým sledováním videa, odesláním fotografie nebo komentáře si dám tři vteřiny na přemýšlení: Je to pravdivé? Je to dobré? Pomůže to?

Další tipy:

(1) *Komu to patří?* Katecheta jmenuje (ukazuje) předměty nebo rozdává kartičky s obrázky (mince, čas, telefon atd.). Děti je třídí nebo pomocí rukou určují, zda věci patří Bohu anebo světu (zvednou ruce = *Bohu*, rukama zobrazují zeměkouli = světu). Odpovědi nebudou jednoznačné, ptáme se, proč si děti vybraly zrovna tuto možnost. Vyhňeme se tomu, že by děti pochopily, že svět = špatně, Bůh = dobře.

(2) *Sdílet dál nebo ne?* Starší děti s katechetou diskutují o modelových situacích, kdy si nějakou informaci mohou nechat pro sebe anebo ji na sociálních sítích sdílet dál. Například: „Kamarád mi napsal něco hezkého a já mu chci odpovědět.“ „Kamarád mi poslal vtipnou fotografii svého spolužáka.“ „Našel jsem zprávu, která vypadá zajímavě, ale nevím, jestli je pravdivá.“

30. neděle v mezidobí (A)

Mt 22,34-40

Hodina matematiky: Lásku nelze spočítat

Pomůcky: Aktovka, název předmětu MATEMATIKA, kalkulačka, napsaný matematický příklad $1 + 1 + 1 =$, napsaná čísla 3 a 1, papírová srdíčka, obrázek Matky Terezy.

Ahoj, děti, dnes máme hodinu matematiky. Já vím, matematiku už jsme měli minulý měsíc. Přemýšleli jsme, jestli se dá spočítat, kolikrát máme odpustit. Přišli jsme na to, že Boží matematika je jiná než ta naše. Dnes si o tom zase něco povíme. Vy už ze školy něco umíte spočítat. Třeba $1+1+1 =$ (*Děti počítají*). Anebo máme čísla 3 a 1. Které je větší? Kolik nás tu je? Kdo z vás je největší a kdo je nejmenší? To všechno se dá zjistit. Ale v evangeliu se dnes vzdělaní učitelé ptali Ježíše na těžký příklad. (Zkoušeli ho.) „*Které přikázání je v Zákoně největší?*“ Ježíš odpověděl: „*Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.*“ A hned přidal: „*Miluj svého bližního jako sám sebe.*“ Napadá vás, co by se tam dalo spočítat nebo porovnat? (*Odpovědi dětí.*) Třeba ta přikázání. Která dvě jsou největší? (*Odpovědi.*) Dalo by se spočítat, jak moc milujeme Boha a druhé lidi (bližního)? Mám tu kalkulačku. Myslíte, že to půjde? Co děláme, když máme někoho rádi? (*Děti odpovídají.*) Tak například: úsměv + povzbuzení + dobré slovo = láska? (*Místo číslic použijeme srdíčka.*) Tady už má kalkulačka problém, v příkladu chybí čísla. Nevíme, jakou mají srdíčka hodnotu. Když někomu pomůžeme nebo ho povzbudíme, nejsou za to žádné body. Když ukážeme někomu třeba jenom trochu lásky, může to mít obrovskou hodnotu (více než milion).

A právě takovou matematiku života můžeme vidět u Matky Terezy. (*Katecheta ukáže obrázek Matky Terezy.*) Matka Tereza se narodila v dnešní Albánii, ale odešla do Indie a zde zasvětila svůj život lidem, kteří potřebovali pomoc. Setkávala se s nemocnými, chudými a opuštěnými lidmi a snažila se jim dát to, co právě potřebovali – péči, čas a blízkost. Ráda by pomohla všem, ale nešlo to. Proto se soustředila na člověka, kterého měla právě před sebou. Jeden člověk. Jedna pomoc. Jeden úsměv. Jedno dobré slovo. A potom další člověk. A další. (*Můžeme postupně přidávat papírová srdíčka.*) Tak se láska začíná násobit. Ne tak, že by se počítala na kalkulačce. Ale když jeden člověk udělá něco dobrého pro druhého, ten druhý může předat dobro zase dál. (*Zde si můžeme předávat srdíčka, viz tip č. 2.*) Matka Tereza připomínala, že i malé věci mohou mít velkou hodnotu, když je děláme s láskou. A to je důležité i pro nás. Nemusíme čekat na nějaký veliký čin. Když se Matky Terezy ptali, co by mohl jednotlivec udělat pro svět, odpověděla: „*Jděte domů a milujte svou rodinu.*“ A právě v tom je dnešní Ježíšova matematika: lásku nemusíme počítat, stačí ji každý den přidat tam, kde právě jsme.

Pro starší: Na sociálních sítích se také často počítá: počet sledujících, počet reakcí nebo zhlédnutí. Čísla nám mohou říct, kolik lidí něco vidělo. Neřeknou nám ale, jakou hodnotu měl jeden skutečný vztah nebo jeden konkrétní skutek. Ježíš dnes staví lásku k Bohu a člověku do středu našeho života. Možná stojí za to se zeptat: „*Co ve svém životě počítám? A co přitom přehlížím, protože se to do žádné tabulky nevejde?*“

Výzva na týden: Tento týden si každý den najdu jednu malou příležitost k lásce. Jeden člověk, kterému udělám radost. Jedna pomoc doma. Jedno povzbuzení. Jedna chvíle, kdy někomu opravdu naslouchám. A večer si ty věci připomenu a pomodlím se: „*Bože, děkuji za dnešní příležitost milovat.*“

Další tipy:

(1) *Co se dá spočítat?* Katecheta říká různé věci a děti hodnotí, zda je můžeme spočítat: jablka, mince, láska, přátelství, dobrý skutek, víra, radost atd. (Nebo děti třídí kartičky s obrázky.)

(2) *Předávání dobra.* Katecheta dá jedno papírové srdíčko dítěti a řekne mu, aby ho předalo dál. Srdíčko putuje a na konec ho doneseme v obětním průvodu nebo ho dáme na konci mše knězi. (Lze použít i více srdíček.)

(3) Píseň (refrén) *Slunce ať svítí, kde jsi ty* <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/1410/slunce>

Autorka: Katrin Zavřelová, upravila: Anna Půlkrábková

© Diecézní katechetické centrum Brno, 2026; <https://kc.biskupstvi.cz>